

Александар Вучић након краћег загревања, не дужег од две и по секунде, истрчава на терен праћен овацијама триста хиљада гледалаца и поштовалаца његове политике, скаче за лопту, осваја је, шутира за „тројку“, погађа за петицу, затим се брзо али достојанствено враћа у одбрану чувајући петорицу Американца под својим кошом (донација Емирата, која ће бити постављена у Крупњу пре зиме, како би се они коју су остали без кућа загревали играјући баскет), Американци у страху не знају шта би са лоптом, нико се не усуђује да шутира знајући да Вучићев рејтинг, а самим тим и одраз расте из секунде у секунду утакмице!

Већ после првих шест секунди Вучић повећава предност над Американцима на осамдесет кошева разлике, уједно тражећи тајм-аут, незадовољан својом игром у потпуности.

- Мора и може ово боље! Реформе под обручем морају бити брже и болније, али пријатељска америчка нације не треба и не сме да трпи због тога, тако да им мораш дати прилику за кош, Вучићу, али и скренути пажњу у „рекету“ да не пристајемо на увођење санкција Русији, по цену фаула и слободних бацања, схваташ- опоменуо је Вучић- Вучића, након чега се петорка: Вучић, Вучић, Вучић, Вучић, Вучић вратила на терен (изграђен по узору „Београд на води и паркету“), поново се изборила за напада и шутот са ивице (никако Дачића) погодила обруч, након чега су се за лопту изборили Амеиканци, али само на кратко, јер је Вучић са резервном већ кренуо у контранапад и закуцао, одразивши се, према проценама ЦЕСИД-а, са границе орбите, али за разлику од Феликса Баумгартера, без икакве заштитне опреме, осим знојнице којом је брисао грашке облака са чела...

Уплакани Американци траже бејби тајм-аут, позивају Обаму да интервенише, док Вучић баца у запењак напупеле чирлидерсице одушевљавајући публику својом кореографијом у провокативној гардероби која наговештава, али не открива све адуте тела по којем уметници данашњице вајају будућа ремек дела.

На интервенцију Обаме, Вучић пристаје (никако на ултиматум и претњу силом) да на десет минута изађе из игре, како би Американци постигли неки кош, али како због патолошког страха репрезентације САД ни то није уродило плодом Вучић предлаже да и они изађу са терена, како би он одиграо симултанку на два коша, чиме је предност Србије смањено на сто кошева разлике, али уједно обезбедио двадесет и шест милијарди долара донација од Америке, која није жалила новца само да пораз не буде катастрофалан, схватајући да против напредњачког Голијата немају шансе све да на терен убаце тим чувених „фока“ које су учествовале и у много тежим операцијама, мада су се листом изјаснили да би пре у беспућа Сирије, него на терен против Вучића...

Пред сам почетак треће четвртине Вучић је одлучио да у знак добре воље смањи четвртину за двадесет одсто, као и део администрације на трибинама, након чега су редари растерали део публике, као пензионере у реду за пензију, после чега је утакмица настављена традиционалним подбацавањем четири лопте, које је, разуме се, Вучић ухватио све до једне и постигао једним шутлом четири „тројке“ и чак осам „двојки“, уз три закуцавања и неколико асистенција самом себи, након чега је брутално фаулиран од стране читаве америчке петорке, али ни закукао није, иако је било очигледно да реч о отвореном прелому ноге и двоструком прелому руке.

- Ма какав фаул, не долази у обзир, мени то не треба, то је за мекушце и кочничаре реформи- повикао је Вучић на судије санирајући преломе као да их никада било није.

Офанзива Американаца у последњој четвртини резултирала је преокретом и смањењем разлике на само двеста кошева, али искључиво због тога јер је Вучић сам себи досудио пету личну грешку, како би се вратио у Србију, искритиковао неке директоре, осујетио завере, ољуштио паприке за ајвар (два вагона за десет минута) и ухватио десетине шверцера у градском превозу, осумничених да знају нешто о кретању Космајца, који их је на вероватније и наговорио да не плаћају карту?!

Секунд пре краја утакмице Вучић ипак успева да са Аеродрома „Никола Тесла“ убаци победоносну „тројку“ за Србију, која завером светских моћника није призната под изговором да је нагазио линију, тако да је на крају славио тим који то никако није заслужио.

Приликом доделе медаља Вучић је смогао снаге да утеша Американце, убеђујући их да и њихово злато сија сребрним сјајем и да ће им, ако треба, организовати свечани дочек

испред Беле куће, где ће их поздравити Стефановић др Небојша, док он мора хитно назад у Србију, како би честитао себи и потом дочекао магичну петорку Мундобаскета: Вучић, Вучић, Вучић, Вучић и последњи, али никако најмање важан- Вучић!

(Два у један)